

19-03-2023

† Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

† Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Μα-
τρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Ὕχος Βαρὺς. Ἐωθινόν Ζ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

὾π πρέπει σοι πᾶσα θέξα...

Ὕχος Βαρὺς

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Εξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ὅχος Βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἡγέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις κηρύπτειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέ-
χων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον, Τριψίλου

Ὕχος α'

Κῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρ-
βάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν
φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Καὶ νῦν...

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοὶ
Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης,
ἐν σοὶ τὴν ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ
δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα
τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι
ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ,
δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ
τοῦ τόκου σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

὾τι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Ὕχος Βαρὺς

Ὕ ς ω ḥ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ
σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς
βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται
ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἀγγελοι
ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυ-
ναικες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ...

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύ-
σας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν
ἀνθρωπὸν, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει
σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιλάνθρωπος δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὕ ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θη-
σαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας

Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκου πάλιν οὕσα Παρθένος.

**Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἐπερα
Ἴηχος Βαρύς.**

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἢ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Ἐπὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον γυναικες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; Ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἀγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος· ἀεὶ εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον τὸ παρὸν

Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ.

Ἴηχος πλ. δ^ν.

Τὸ προσταχθὲν μωσπικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρώτην, ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἔχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς, δὲν δρῶντες προσκυνούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ συμφώνως ἀνακράξωμεν, πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Δὲν λέγονται

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάνησις

Οτι ηὐλόγηταί σου...

Ὕπακοή. Ἴηχος Βαρύς.

Ο ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀνπίφωνον Α'

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κάμε Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα ἀειζωτροφίας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιώ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμή, καὶ κράτος.

Ἀνπίφωνον Β'

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι, πατρῷα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιῳ Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Άνπίφωνον Γ'

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εύρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχῃ βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Γίῳ, δὲ β' χορός λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον

Ἄναστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Σπίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἄναστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, **ὁ β' χορός** μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

**Ἡ Τάξις πῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ὕχος β'.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀινεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεσπώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἴ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἰδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδού γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάγατον ὥλεσεν.

Καὶ εὔθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἦχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως

δὲν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Mὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Pῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Kύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Oτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα δὲν δικαιωτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Τερουσαλήμ.

Tότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Tότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Iδιόμελον.

Hχος πλ. δ'

Dόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Tῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναὸν τὸν ἄγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον εὔσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Kαὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Tῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με πάσης ἀκαθαρσίας.

Sπίχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Iδιόμελον. **H**χος πλ. β'

Tὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως·

ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς δὲ Δαυΐδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δή)

'Ἐλέει καὶ οἰκπρωτοῦ...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανών ά', Ωδὴ ά', Τριῳδίου

Ἄντομος ά'

Ἀναστάσεως ἡμέρα

Ο θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, διαβιβάσας Ἰσραὴλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν ὑγράν, τὴν ὁράβδω τεμῶν, ὡδὴν σοὶ ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστὲ ὁ Θεός. (δίς)

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πανηγύρεως ἡμέρα, τῇ Ἐγέρσει Χριστοῦ θάνατος φροῦδος ὥφθη, ζωῆς ἀνέτειλεν αὐγή, ὁ Ἄδαμ ἐξαναστὰς χορεύει χαρᾶ· διὸ ἀλαλάξωμεν ἐπινίκιον ἄδοντες.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προσκυνήσεως ἡμέρα τοῦ τιμίου Σταυροῦ δεῦτε πρὸς τοῦτον πάντες· τῆς γὰρ Ἐγέρσεως Χριστοῦ, τὰς αὐγὰς φωτοβολῶν, προτίθεται νῦν· Αὐτὸν ἀσπασώμεθα φυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπιφάνηθι ὁ μέγας, τοῦ Κυρίου Σταυρούς, δεῖξόν μοι ὅψιν θείαν, τῆς ὡραιότητός σου νῦν ἄξιον προσκυνητήν, αἰνέσεώς σου· καὶ γὰρ ὡς

ἔμφυχῷ σοι, καὶ φωνῶ, καὶ προσπτύσσομαι.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἰνεσάτωσαν συμφώνως, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι πρόκειται πᾶσιν, ὁ παμμακάριστος Σταυρός, ὃ παγεὶς σωματικῶς, ἐτύθη Χριστός· Αὐτὸν ἀσπασώμεθα, φυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Δόξα...

Τριὰς τοῖς χαρακτῆρσιν, ὡς Μονὰς τῇ μορφῇ, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ἡ διμοδύναμος Ἐνάς ἐν βουλῇ καὶ θελήσει, καὶ κράτους ἀρχή, τὸν Κόσμον σου φύλαττε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πεῖραν ὅλως ἡ Παρθένος, μὴ εἰδυῖα ἀνδρός, ἀσπορον τίκτεις βρέφοις, ἄχραντον φέρεις τοκετόν, τὸν τῶν ὅλων ποιητήν, Χριστὸν τὸν Θεόν· Αὐτὸν ἐκδυσώπησον εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα.

*Κανών ά', Ωδὴ γ', Τριῳδίου
Ἄντομος ά'. Δεῦτε πόμα πάμεν κανὸν...*

Сτερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ μὲ τὴν τῆς πίστεως μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαὶς τοῦ δυσμενοῦς, μόνος γὰρ εἴ ἄγιος. (δής)

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε ἄσμα ἄσωμεν καινόν, τὴν κατάλυσιν Ἅδου πανηγυρίζοντες· ἐκ γὰρ τοῦ τάφου Χριστός, ἀνέστη τὸν θάνατον ἐλών, καὶ σώσας τὰ σύμπαντα.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε ἀρυσώμεθα πιστοὶ οὐκ ἐκ κρήνης βρυούσης ὅδωρ φθειρόμενον, ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ, Σταυροῦ προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Σπίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάλαι ὅν ἐτύπου Μωϋσῆς ταῖς παλάμαις Σταυρού σου νῦν προσπυσσόμενοι, τὸν νοητὸν Ἀμαλὴκ τροπούμεθα Δέσποτα Χριστέ, δι' οὗ καὶ σεσώσμεθα.

Σπίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ομμασι καὶ χείλεσιν ἀγνοῖς, ἀνακρούοντες μέλος ἀγαλλιάσεως τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν χαρᾶ προσκυνήσωμεν πιστοί, κροτοῦντες ἐν ἀσμασι.

Δόξα...

Ἐνα ὑποστάσεσι τρισὶ Θεὸν ἄναρχον σέβω μὴ διαιρούμενον τῇ τῆς οὐσίας μορφῇ, Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ζῶν, ἐν οἷς βεβαπτίσμεθα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν

Εν βάτῳ Μωσῆς σου τυπικῶς τὸ μυστήριον πάλαι Σεμνὴ ἔώρακεν· ὡς γὰρ ἐκείνην ἡ φλόξ, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τὴν σήν, νηδὺν οὐ κατέφλεξεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οπ σὺ εἴ̄ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

‘Ηχος Βαρὺς.

Οὐκέπ φλογίνη ρομφαλα...

Ούκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἵσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων,

καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

‘Ο Οἶκος

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν “Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἴδόντες σε ἐπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα φάλλει σοι, ἐπινίκιον ὡδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἄδαμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἄδαμ· Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα Σταυρώσιμα

‘Ηχος πλ. β'

Ο Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ίάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἀμαρτίαις· δί' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Υ**ψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Сήμερον τὸ Προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἴδοù γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἐστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα...

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης ἀπέλυσε

τρόμω, ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἀγιε καὶ δοξολογοῦμέν σε Γίε Θεοῦ, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοποίου

Θεοτόκε Παρθένε ἵκέτευε τὸν Γίον σου τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ὕχος βαρὺς. Αύτόμελον

Ούκέτι φλογίνη ρόμφαιά φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου βιῶν τοῖς ἐν Ἀδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ό Οἶκος

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλάτος, δύο τοῖς ληστεύσασι, καὶ ἔνα τοῦ Ζωοδότου, ὃν εἶδεν ὁ Ἀδης, καὶ εἴπε τοῖς κάτω· Ὡ λειτουργοί μου καὶ δυνάμεις μου τίς ὁ ἐμπήξας ἥλον τῇ καρδίᾳ μου; ξυλίνη με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω καὶ διαρρήσομαι, τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά μου, μαιμάσσει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερεύξασθαι τὸν Ἀδὰμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ξύλῳ δοθέντας μοι· ξύλον γὰρ τούτους εἰσάγει πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Συναξάριον

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Σπίχοι

Ζῶσι Χρύσανθος καὶ Δαρεία ἐν πόλῳ,

Κἀν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.

Χῶσαν συζυγίην δεκάτη ἐνάτῃ ὅμόλεκτρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Κλαύδιος ὁ Τριβούνος, ἐν θαλάσσῃ βληθείς, τελειοῦται.

Σπίχοι

Φυγὼν θάλασσαν Κλαύδιος, τὴν τῆς πλάνης.

"Ἐνδον θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυρις Ιλαρία, ἡ τούτου σύζυγος, ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι

Ιλαρία τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

Θεοῦ πρόσωπον ἰλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Μάρτυρες, Ἰάσων καὶ Μαῦρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Σπίχοι

Σὺν αὐταδέλφῳ τέμνεται Μαύρῳ κάραν,

Ἄδελφὰ τούτῳ συμφρονήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Παγχαρίου.

Σπίχοι

Ο Παγχάριος πᾶσαν ἦν πλουτῶν χάριν,

"Ον πρὸς τομὴν ἤλειψεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Διόδωρος Πρεσβύτερος καὶ Μαριανὸς

Διάκονος, σπηλαίω ἐγκλεισθέντες,
τελειοῦνται.

Σπίχαι

Ως βῆμα τὸ σπήλαιον· ἔνδον γὰρ
φέρει

Θύτην τε Χριστοῦ καὶ σὺν αὐτῷ
Λευΐτην.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ
τῶν Νηστειῶν, τὴν Προσκύνησιν
έορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωο-
ποιοῦ Σταυροῦ.

Σπίχαι

Τὸν Σταυρὸν γῆ σύμπασα προ-
σκυνησάτω,

Δί' οὖ περ ἔγνωκε σὲ προσκυνεῖν,
Λόγε.

Τῇ αὐτοῦ δυνάμει, Χριστὲ ὁ
Θεός, καὶ ἡμᾶς τῶν τοῦ πονηροῦ
διαφύλαξον ἐπηρειῶν, καὶ τὰ θεῖά
σου Πάθη, καὶ τὴν ζωηφόρον
Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι ἀξίωσον,
τὸ τεσσαρακονθήμερον εὔμαρῶς
διανύσαντας στάδιον, καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

**ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΗΣ
Γ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ**

΄Ωδὴ α΄ Ἡχος α΄

΄Ωδὴ α΄

Ο θειότατος προετύπωσε πάλαι
Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, διαβι-
βάσας Ἰσραήλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν
ὑγράν, τὴν ράβδω τεμῶν, ὡδὴν σοὶ
ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστὲ ὁ
Θεός.

΄Ωδὴ γ΄

Сτερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ
Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ μὲ τὴ τῆς πί-
στεως μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν,

ἐχθροῦ προσβολαὶς τοῦ δυσμενοῦς,
μόνος γὰρ εἰ ἄγιος.

΄Ωδὴ δ΄

Ἐπὶ Σταυροῦ σὲ Δυνατὲ φω-
στὴρ ὁ μέγας κατιδῶν τρόμω
ἐπαρθεῖς τὰς ἀκτῖνας σὺν ἔστειλεν
ἔκρυψε, πᾶσα δὲ Κτίσις ὑμνησεν,
ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν, καὶ
γάρ ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σὴς αἰνέ-
σεως.

΄Ωδὴ ε΄

Ορθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν,
Σωτὴρ τοῦ Κόσμου εἰρήνην, εὔρά-
μενοι τῷ Σταυρῷ σου, δι οὖ ἀνε-
καίνισας, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον,
φῶς πρός, ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

΄Ωδὴ ζ΄

Τὸν τύπον τοῦ θείου Σταυροῦ
Ἰωνὰς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους, τετα-
μέναις παλάμαις, προδιεχάραξε
καὶ ἀνέθορε σεσωσμένος τοῦ θηρὸς
τὴ δυνάμει σου Λόγε.

΄Ωδὴ ζ΄

Φλογώσεως ὁ Παίδας ύψαμε-
νος σάρκα προσλαβόμενος, ἥλθεν
ἐπὶ γῆς καὶ Σταυρῷ προσηλωθείς,
σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο, ὁ μόνος
εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ
ύπερένδοξος.

΄Ωδὴ η΄

Σπίχ. **Α**ἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Χείρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς
τῶν λεόντων ποτὲ ὁ μέγας ἐν Προ-
φήταις σταυροειδῶς ἐκπετάσας
Δαινιὴλ ἀβλαβὴς ἐκ τῆς τούτων κα-
ταβρώσεως σέσωσται, εὐλογῶν
Χριστόν τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ
φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (‘Ηχος α’)

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ὁτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ισραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ωδὴ θ'. ‘Ηχος α’

Ώ Μῆτερ Παρθένε, καὶ Θεοτόκε ἀψευδής, ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν

Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκὶ σὲ οἵ πιστοί, ἀπαντες ἀξίως, σὺν τούτῳ νύν μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάνησις

‘Οπ σὲ αἴνοῦσι πᾶσαι αἱ μνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

‘Ηχος β’.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Οτι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ',

‘Ηχος β’,

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οτι ἥραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἡγάπα, ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἡσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἔως εἶδον.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σταυροῦ

‘Ηχος β’

Τοῖς Μαθηταῖς

Сταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον, σήμερον προτεθέντα ἰδόντες προσκυνήσωμεν, καὶ πιστῶς εὔφρανθωμεν, κατασπαζόμενοι πόθῳ, τὸν ἐν τούτῳ θελήσει, σταυρωθέντα αἰτούμενοι, Κύριον ἀξιώσαι, πάντας ἡμᾶς, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ φθάσαι τὴν Ἀνάστασιν, πάντας ἀκατακρίτως.

Θεοτοκίον, Τριψάνιον

**„Ηχος β'
Τοις Μαθηταις**

Τὸ δε ξύλον ἐν τῷ Πάνσεμνε τὰς ἀχράντους παλάμας, ὑπὲρ ἡμῶν ἔξετεινε, προσπαγεὶς δὲ Γεός σου, νῦν εὔσεβῶς προσκυνοῦμεν, δὸς ἡμῖν τὴν εἰρήνην, καὶ τὰ κοσμοσωτήρια, φθάσαι πάνσεπτα Πάθη, καὶ τὴν λαμπράν, καὶ κοσμοχαρμόσυνον προσκυνῆσαι, τοῦ Πάσχα κυριώνυμον καὶ φωσφόρον ἡμέραν.

AINOI. „Ηχος Βαρὺς.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς υψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Σπηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Σπίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἄγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἄγιος Κύριος Ἰησοῦς, δείξας τὴν ἀνάστασιν.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίᾳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίᾳ, περὶ πάντων ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι’ ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, δὲ Λόγιος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους δὲ εὔεργέτης· πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους δὲ ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, δὲ Ἡλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν δὲ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον δὲ ζωή· δὲ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας· πρὸς δὲ βοήσωμεν· Ο Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

**Σπηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ
„Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν**

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ,

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ὡδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ πανσεβάσμιε, καθαγίασον ἡμῶν τὰς ψυχάς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους τοὺς εὔσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ὡδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ πανσεβάσμιε, καθαγίασον ἡμῶν τὰς ψυχάς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους τοὺς εὔσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Σπίχ. **Ὕ**φοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Προσελθόντες ἀρύσατε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, προερχόμενα, ἵδοὺ προκείμενον βλέποντες τὸ Ξύλον τὸ ἄγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν ἀρδομένην τῷ Αἵματι καὶ τῷ ὅδατι τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἔκουσίως ὑψωθέντος καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Σπίχ. **Ο** δὲ Θεὸς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐκκλησίας ἐδραίωμα, βασιλέων κραταίωμα μοναζόντων καύχημα καὶ διάσωμα, σὺ εἰ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, διὸ προσκυνοῦντές σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχάς, φωτίζόμεθα σήμερον, θείᾳ χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Δόξα...

Ίδιόμελον τοῦ Τριωδίου

Ὕχος πλ. δ'

Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην τῶν κακίστων Φαρισαίων ὁ πάντων Κύριος παραβολικῶς ἐκφεύγειν

ταύτην ἐδίδαξε καὶ μὴ ὑψηλοφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, πάντας ἐπαιδευσεν ὑπογραμμὸς καὶ τύπος ὃ αὐτὸς γενόμενος, μέχρι Σταυροῦ καὶ θανάτου, ἐσαυτὸν ἐκένωσεν. Εὐχαριστοῦντες οὖν σὺν τῷ Τελώνῃ εἴπωμεν, ὃ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀπαθής διαμείνας Θεὸς τῶν παθῶν ἡμᾶς ὥσται, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... **Ὕχος β'**

Ὕπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου σαρκωθέντος, ὃ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὃ Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὕα ἡλευθέρωται, ὃ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς Ὕχον δ'ΑΓΙΑ.****

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὕμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γιὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γιὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἱρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἴπακτον Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσσαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ὁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ψαλλομένης δὲ τῆς Δοξολογίας ταύτης ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ λαβὼν θυματὸν θυμαῖ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν Σταυρόν· εἴθ' οὕτω λαμβάνει αὐτὸν μετὰ μίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σὺν τῇ Θήκῃ καὶ ἔξερχεται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ Βήματος προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων καὶ θυματοῦ καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰς βασιλικάς πύλας, Τελεσθείσης δὲ τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Σοφία, ὁρθοὶ καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ Τροπάριον,

Сωσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα. ἐκ τρίτου,

καὶ εἰσοδεύει ὁ Ἱερεύς, φέρων τὸν πέμπτον Σταυρὸν ἔμπροσθεν των ἀγίων θυρῶν.

κάκεῖσε προευτρεπισθέντος τοῦ τετραπόδου, πίθεται ἐπάνω αὐτοῦ ὁ πέμπτος Σταυρός.

Εἴτα ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον ἐκ γένους Ηχος πλ. β'

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν. ἐκ γένους Ηχος πλ. β'

Άνοιχθείσης δὲ τῆς θήκης, ἀρχεται προσκυνῶν ὁ Προεστῶς καὶ ὁ Ιερές, βάλλοντες μετανοίας γέ, κατενάπιον τοῦ πημου Σταυροῦ, καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι, πάλιν βάλλουσι μετάνοιαν ὅμοιως καὶ εἰς τοὺς Χορούς, πρὸς μίαν. Εἴθ οὕτως ἀρχονται οἱ Ἀδελφοί, προσκυνοῦντες δύο δύο κατὰ τάξιν. Προσκυνοῦντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ποίημα Λέοντος Δεσπότου

Ὕχος β'

Δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐνῷ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ἔκουσίως χεῖρας ἐκτείνας ὑψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἔχθρος, δι’ ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ Ξύλον προσκυνήσωμεν, δι’ οὗ ἡξιώθημεν, τῶν ἀοράτων ἔχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὑμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία λύτρωσις, ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσμαηλίτην λαόν, κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου, Χριστιανοὶ ἀσπαζόμεθα, καὶ τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς, ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὕχος πλ. δ'

Сήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κύριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· χολῆς καὶ ὅξους

γεύεται ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται ὁ καλύπτων οὐρανὸν τοῖς νέφεσι, χλαῖναν ἐνδύεται χλεύης, καὶ ὥραπίζεται πηλίνη χειρὶ ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, τὸν νῶτον φραγγελοῦται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας δέχεται ὀνειδισμοὺς καὶ κολαφισμοὺς, καὶ πάντα ὑπομένει δι’ ἐμὲ τὸν κατάκριτον ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεὸς ἵνα σώσῃ Κόσμον ἐκ πλάνης ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα ... Ὅχος ὁ αὐτὸς

Сήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ προσιτός μοι γίνεται, καὶ πάσχει πάθη, ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν, ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται, καὶ δίδωσι τὸν νῶτον ὑπέρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. Τοῦτον ἡ Ἀγνὴ καὶ Μήτηρ, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο· οἵμοι Τέκνον ἐμόν! τί τοῦτο πεποίηκας; ὁ ὥραῖος κάλλει παρὰ πάντας βροτούς, ἀπνους ἄμιορφος φαίνη, οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ κάλλος· οἵμοι τὸ ἐμὸν φῶς! οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν σε· τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι καὶ δεινή μοι ὥρματα τὴν καρδίαν διέρχεται. Ἀνυμνῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Ὕχος πλ. β' Είρμολογικόν

Сήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἴδοι γάρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου

σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἔξ
ἀμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας
ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν

Ἀναστάσιμον Τροπάριον

ἜХος πλ.δ'

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ
τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἀδου,
ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου
Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σε-
αυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξα-
πέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα,
καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέ-
σχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ἢ τὸ ἜХος β'

Сήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ
γέγονεν, ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου καὶ ὀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν·
καθελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α' .

ἜХος β' .

Σπίχος α! Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχος. β! Ἐδωκας τοῖς φοβου-
μένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχος γ! Ἄνεβης εἰς ὅψις,
ἡχμαλώτευσας αἱχμαλωσίαν, ἔλα-
βεις δόματα ἐν ἀνθρώποις.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς..

Σπίχος δ! Ἐδωκας κληρονομίαν
τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου,
Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Ἅγιω
Πνεύματι,

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β' .

ἜХος β' .

Σπίχος α! Εἴδοσαν πάντα τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Сῶσον ἡμᾶς Γενεὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχος β! Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν
εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες
αὐτοῦ.

Сῶσον ἡμᾶς Γενεὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχος γ! Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς
ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σω-
τηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Сῶσον ἡμᾶς Γενεὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

Σπίχος δ! Χολάσατε καὶ γνῶτε
ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ
γῇ.

Сῶσον ἡμᾶς Γείτε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενῆς Γίδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος α'.

Σπίχος α'. **Ὕ**ψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Сῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρ-βάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σπίχος β'. **С**ῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Сῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρ-βάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σπίχος γ'. **Κ**αὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἔως τοῦ αἰῶνος.

Сῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,

νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρ-βάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γείτε Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.....

...Ὕάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος Βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἡγέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον ταῆς ἑορτῆς.

Ἡχος α'!

Сῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρ-βάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἡχος β'

Ἡχος πλ. δ! Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νι-κητήρια,

·ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὔχαριστήρια,

·λαγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θε-οτόκε.

·λλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

·εκ παντοίων με κινδύνων ἐλευ-θέρωσον,

Ἴνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἄνπι δὲ τοῦ Τρισαγίου

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν. (γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Δύναμις.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Ϲῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Σπίχ. Πρὸς σε, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου,

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Γεννητόν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὅμοιότητα χωρὶς ἀμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παροησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὔρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας

ὑπὲρ ἀμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὁφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὗτος καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἔαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρὼν. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Γείός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα. (γ) **Ἡχος πλ. β'.**

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἦς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς·

Σπίχ. **Ο** δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καθεξῆς ἢ θ. λειτουργίατοῦ

Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὸ Εξαρέτως

Ἄνπι τὸ «Ἄξιον ἐσπίν»

Ἐπι σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις. Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἦς Θεός ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις δόξα σοι.

Κοινωνικὸν Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα.

Ἄνπι τοῦ «Εἴδομεν».

Ἀπολυτίκιον, Τριωδίου

Ὕχος α'

Cῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν. Εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπό τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Τεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.